

Dosarul nr. 3ra-1083/18

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (jud. M. Săjin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ivan Rotaraș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Rotaraș împotriva Președintelui raionului Rîșcani, președinte al consiliului administrativ al Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătate Recea”, Iurie Urzică, cu privire la obligarea prezentării informației solicitate cu tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de neexecutarea hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 07 iunie 2017 Ivan Rotaraș a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui raionului Rîșcani, președinte al consiliului administrativ al Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătate Recea” (în continuare IMSP „Centrul de Sănătate Recea”), Iurie Urzică, solicitând obligarea de a-i prezenta informația solicitată, tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de neexecutarea hotărârii judecătorești conform legislației în vigoare, încasarea prejudiciului material și moral în mărime de 500 de lei cauzat prin nesoluționarea cererii depuse.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că s-a adresat la 02 mai 2017 către Președintele raionului Rîșcani, președinte al consiliului administrativ al IMSP „Centrul de Sănătate Recea”, Iurie Urzică, repetat cu cerere prealabilă prin care a solicitat implicarea în soluționarea problemei ce ține de executarea hotărârii din 13 noiembrie 2011 a Judecătoriei Rîșcani. Conform hotărârii date, i s-a restabilit dreptul la salariul deplin în funcția de registrator medical al IMSP „Centrul de Sănătate Recea”, prejudiciul material ce ține de jumătate din salariul de bază obținut până la reducerea salariului de către angajator începând ca data reducerii salariului.

Reclamantul a menționat că prin răspunsul primit nu i s-a explicat de ce sumele prejudiciului material calculat prin ordinul de plată nr. 93 de către IMSP „Centrul de Sănătate Recea” constituie 8564, 34 de lei și diferă de extrasul de cont de depozit la vedere al său pentru perioada 01 ianuarie 2011-22 iulie 2016, eliberat de Banca de Economii la 10 august 2016, conform căruia suma constituie 12810,07 lei, nefiind achitată suma de 4189, 00 de lei.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, s-a

respins acțiunea formulată de către Ivan Rotaraș împotriva Președintelui raionului Rîșcani, președinte al consiliului administrativ al IMSP „Centrul de Sănătate Recea”, Iurie Urzică, cu privire la obligarea prezentării informației solicitate cu tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de neexecutarea hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Ivan Rotaraș și s-a menținut hotărârea din 27 decembrie 2017 Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani.

Pentru a concluziona astfel, instanțele de judecată au reținut că la 27 martie 2017 și la 02 mai 2017, Ivan Rotaraș a primit răspuns la cererea inițială R-31 din 27 martie 2017, cât și la cererea prealabilă nr. R-46 din 02 mai 2017, prin care a fost informat despre faptul că nu a fost indicat care act administrativ solicită a fi revocat, cât și de faptul că consiliul raional nu este în drept de a se implica în executarea unei hotărâri judecătorești.

Concomitent a relevat că Președintele raionului Rîșcani, președinte al consiliului administrativ al IMSP „Centrul de Sănătate Recea”, Iurie Urzică, i-a dat răspuns reclamantului la cererea prealabilă prin care a solicitat implicarea în soluționarea problemei privind executarea hotărârii judecătorești din 13 noiembrie 2012, informându-l că nu este admisibilă implicarea în executarea unei hotărâri judecătorești, or, atribuțiile legale de executare revin exclusiv executorului judecătoresc. Respectiv, reclamantul a primit informația solicitată, urmând a respecta calea legală de intervenire în apărarea drepturilor sale.

La fel, instanța de apel a reliefat că prima instanță corect a constatat că dreptul de acces la informație a lui Ivan Rotaraș a fost respectat, iar instanța nu este în drept să examineze solicitările de tragere la răspundere a persoanelor vinovate în neexecutarea hotărârii judecătorești în contextul pretins de reclamant.

De asemenea, instanțele de judecată au constatat că reclamantul a solicitat explicații de la organul administrativ și nu o informație oficială.

Cu referire la cerința privind repararea prejudiciului material și moral în mărime de 500 de lei, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a apreciat-o ca fiind neîntemeiată, or, aceasta urmează a fi admisă doar în cazul în care instanța de judecată constata încălcarea dreptului de acces la informație a reclamantului.

La 22 iunie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.89), Ivan Rotaraș a declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au constatat în mod eronat că i-a fost respectat reclamantului dreptul de acces la informație. La fel, au omis să se pronunțe asupra solicitării cu privire la obligarea pârâtului să prezinte informația solicitată, încălcare ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 22 martie 2018, iar Ivan Rotaraș a declarat recurs la 22 iunie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.89).

Materialele cauzei atestă expedierea deciziei contestate părților la 03 mai 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d.82) și care a fost recepționată de recurent la 08 mai 2018, conform avizului de recepție (f.d.84). Astfel recursul declarat la 22 iunie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.89), se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ivan Rotaraș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Rotaraș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă,

însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ivan Rotaraș.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ivan Rotaraș împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic